

hvad Landstinget og Regjeringen ville, og da navnlig, hvad Regjeringen vil, og kun bryde os lidt om, hvad vi egentlig selv fandt rigtigt og vare overbeviste om, at Bælgerne syntes om. Det forekommer mig, at det ærede Medlem gaar noget om i en forkert Gade med alle disse Betragtninger. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem vil rime disse Hovedbetragtninger sammen med, hvad han dog udtalte, at han vilde, nemlig hævde Folkethingets Bærdighed og Myndighed i vort konstitutionelle Liv. Ganste vist gjælder det om at faae et Resultat ud af samtlige sine Arbejder; men hvilket Resultat er det bedste, enten at faae Love, man ikke synes om, eller at forhindre Love, man ikke synes om? Efter min Opfattelse er det dog heldigere, naar man gaar herfra, at man da kan sige: Vel have vi ikke faaet de positive Resultater, saaledes som vi syntes, og saa mange positive Resultater, som vi ønskede; men vi kunne dog forsaavidt glæde os ved det negative Resultat, at det er lykkedes os at forhindre Lovforslag, som ikke eve gavnlige for Samfundet. Hvis er Skylden, dersom Resultatet af denne Samling eller af den sidste Valgperiode maa forekomme baade os og Folket, Bælgerne, mindre fyldigt end ønskeligt? Hvis er Skylden? (Stemmer: Hør! Hør! Ja, hvis er Skylden?) Deres — og deriblandt ogsaa det ærede Medlems — som fordrer, at man, for at komme til et Resultat, skal tage Hensyn til Regjeringen og Landstinget og give Slip paa sin Dverbevisning og Bælgernes Dverbevisning. Paavis, hvor vi have foreslaaet og gjort Forslag, undtagen at de have været moderate, maadeholdne, overensstemmende vistnok med det store Tal af Bælgernes Duffer, gavnlige for Samfundets fremadskridende Udvikling, paavis, hvor dette er sket! Hvoraf kommer det da, at vore Forslag om Reformier, om Fremskridt paa det ene Punkt, paa det andet Punkt ere faldne døde til Jorden? Ville de Herrer nærmere oplyse os om Grunden dertil og Skylden derfor og betegne den, saa kunne vi komme til at tale om, hvor Skylden ligger med Hensyn til det Resultatløse . . .

Formanden: Det maa være mig tilladt at erindre det ærede Medlem om, at disse Spørgsmaal for det Første kun staa i en fjernere Forbindelse med selve Sagen, og dernæst i en meget fjernere Forbindelse med det Affnit, der er under Forhandling, nemlig Uendingsforslagene. (Frederiksen med flere: Hør!).

Berg: Ja, de ærede Medlemmer sige „Hør“; jeg nærer ingen Tvivl om, at det glæder dem; men de sagde vistnok ogsaa „Hør“, da min ærede Ven for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) talte. Det er naturligt, at hans Betragtninger behagede visse ærede Medlemmer mere end mine. Jeg skal nu slutte med at gjentage, hvad jeg har sagt: Saa vi denne Lov med Mindretallets Forslag, saa at man kan anse den for hensigtsmæssig, stemmer jeg for den; hvis Mindretallets Forslag ikke vedtages, stemmer jeg mod den, da jeg i saa Fald ikke kan anse den for hensigtsmæssig.

Frederiksen: Ja, naar det ærede Medlem saa stemmer imod hele Loven, fordi den ikke er ganste efter hans Hoved, vide vi jo, hvor Skylden ligger. Jeg kan kun tilbagevise Uttringer af den Slags, som min ærede Ven fra Kolding (Berg) fremsætter om, at jeg skulde tilraade Thinget at stemme imod sin Dverbevisning; men Sagen er den, at det er min Dverbevisning, at her i Livet skal man tage Hensyn til dem, som man arbejder sammen med; naar et Par Heste skulle trække sammen, er det ikke hensigtsmæssigt, at de trække hver til sin Side, man søger at faae dem til ikke at trække hver i sin Retning. (Th. Nielsen: Ja, ville de ikke det, saa giver man den af Vidsten, som ikke vil gaa med den anden!). Det er ganste rigtigt, det ærede Medlem siger, at der er Nogen, der kan have godt af at faae af Vidsten; det er en Sætning, jeg anerkender ofte i Praxis, de have godt af Vidsten. — Jeg tror, at, naar det ærede Medlem fra Kolding, som slet ikke i Anskuelse staaar saa langt fra os Andre, var villig til at arbejde sammen med os og komme os lidt